

We zijn goed in ons vak en willen hierin nog beter worden!

Een jaarwerkplan op basis van de ondersteuningsvisie van Prinsenstichting

De ontwikkeling van het team van Kwadijkerpark 19 is in volle gang. In het kader van de zelforganisatie hebben de leden zich gebogen over de vragen: 'Wat staat ons te doen?' en 'Wat willen we leren?' Met de ondersteuningsvisie van Prinsenstichting 'Van jou wil ik leren' als basis hebben ze een jaarwerkplan geformuleerd.

Waarom de ondersteuningsvisie als basis?

Omdat de implementatie van de ondersteuningsvisie mij na aan het hart ligt, wil ik hier het mijne van weten. Daarom heb ik een afspraak met Bart van Doornik gemaakt. Ik kom op een doordeweekse middag op de thee. De meeste cliënten zijn naar dagbesteding. De huiskamer is niet groot, maar comfortabel. Bart vertelt: "Voor onze teamontwikkeling moesten we onszelf beraden op onze leerpunten. Daarnaast kregen we het boekje met de ondersteuningsvisie te lezen. Daarin staan de uitgangspunten van ons werk. We herkenden dit als de kern, hier moeten we voor staan! Daarom was het ook logisch om de ondersteuningsvisie als basis te nemen voor ons jaarwerkplan. We hebben de vijf hoofdstukonderwerpen genomen om te rubriceren waar we aan willen en moeten gaan werken. Het is een werkdocument, waarin we onze speerpunten en daaruit voortvloeiende acties beschrijven. Het komt iedere teamvergadering terug. Waar staan we; lopen de actiepunten; wat is de volgende actie?"

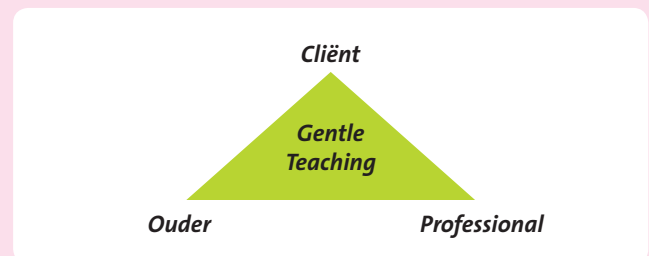
Het beste van onszelf

In het jaarwerkplan lees ik doelen en acties op de vier onderwerpen uit de ondersteuningsvisie: 'Wat heb je nodig als cliënt?', 'Het beste van onszelf', 'Gentle Teaching' en 'Samen in de driehoek'. Als vijfde is daar 'Zelforganisatie binnen het team' aan toegevoegd. Ik lees over het willen creëren van een veilige basis voor de cliënten en hen zich veilig, geliefd en verbonden laten voelen. Bij het tweede onderdeel treft mij het zelfkritisch vermogen van dit team. Ik lees dat het team al jaren met deze cliënten werkt. En: 'Valkuil hierbij is dat het team naar binnen gericht kan zijn, niet vanzelfsprekend openstaat voor vernieuwingen. Het vervallen in automatisch handelen door jaren ervaring is groot.' Daarom staat bij de gewenste situatie onder andere: 'We zijn goed in ons vak en willen hierin nog beter worden... Feedback vragen en bijscholing vinden wij belangrijk!' Naast het volgen van workshops is het zoeken van samenwerking met andere teams één van de speerpunten voor 2016.

Hoe functioneert de driehoek bij jullie?

'Doordat de groep cliënten moeilijk verstaanbaar gedrag laat zien is de band met familie niet altijd even sterk. Het is vaak

moeilijk contact te leggen met de cliënten', lees ik. Bart vult aan: "Door weinig echt persoonlijk contact denken sommige ouders dat hun kind nog hetzelfde gedrag vertoont als vroeger. Bij bezoek is dat soms ook wel zo, omdat iedereen dan gespannen is. Maar de ontspannen momenten in het dagelijks leven of juist de kleine verrassingen ontgaan de familie. Ouders/verwanten zijn een belangrijke schakel in het leven van de cliënt. Daarom vinden we het belangrijk dat zij hun familielid ook op die manier kennen. We maken bijvoorbeeld vaker foto's of een filmpje van cliënten en sturen dat naar de familie. Vroeger lieten de ouders bijna alle beslissingen aan ons over. Ouders denken nu meer mee en zijn meer betrokken."

En hoe zit het met jullie zelforganisatie?

Bart veert op bij deze vraag. "Wij vinden het geweldig dat we meer zeggenschap en regie krijgen! Dat maakt ons werk echt veel zinvoller! Ook al is het nog niet helemaal duidelijk waar we straks wel de regie over hebben en wat de vaste kaders worden. We gaan beginnen met de cursussen Poen, Pand en Personeel. En volgend jaar hopen we echt voldoende kennis in huis te hebben om het werk goed te organiseren en op een verantwoorde wijze gebruik te maken van de ondersteunende diensten en beschikbare middelen. Dit is nog wel een opdracht naast de cliëntgebonden taken. Maar we hebben er zin in!"

Als ik afscheid neem en Bart en de thuiszittende cliënt groet, zit de laatste ontspannen in zijn stoel. Volgens mij gaan deze mensen een goede tijd tegemoet!

Rineke Timmer